

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 60 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Način naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne ozira. — Za ostanke plačuje se od petrostopne peti-vrste po 12 h, če se ostanke enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanke t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Sodne razmere pod graškim nadsodiščem.

(Interpelacija poslanca dr. Ferjančiča in tovarišev na gospoda ministrskega predsednika kot voditelja pravosodnega ministrstva, v seji državnega zbora dne 12. t. m.)

Povodom zadnjega imenovanja sodnikov v področju graškega nadsodišča je nemško časopisje na Štajerskem razkačeno napadalo in obrekovalo justično upravo, ker so bili baje prosilci slovenske narodnosti protežirani, prosilci nemške narodnosti pa prikrajšani. Celo poslanci so se čutili primorane, da so zaradi teh imenovanj ugovarjali pri voditelju pravosodnega ministrstva. Kaj se je zgodilo? Nadsodnikom pri nadsodišču sta bila imenovana dva deželno sodnika slovenske narodnosti, kojih se ni moglo pravično preskočiti z ozirom na kvalifikacijo in službeno stopnjo, in nadalje sta se popolnili pri okrajnih sodiščih v št. Lenartu v Slov. goricih (prebivalcev: 563 Nemcev, 17.418 Slovencev), in v Ormožu (prebivalcev: 583 Nemcev, 18.409 Slovencev) dve službi sodnih pristavov s Slovincema, kateri mesti sta ostali pri prejšnjem imenovanju brez vzroka nepopolnjenosti, in sta se, kakor vse kaže, hoteli prihraniti nemškim prosilec, ki se le dozorevajo.

Nasprotno pa se imenovana dva svetnika nista poklicala k nadsodišču, temuč sta se imenovala in pustila na dosedanjih službenih mestih. K nadsodišču so se temveč vzeli mlajši nemški prosilci, da se ni prelomila dosedaj dosledno zasledovana konsekvence, vsled katere je Slovenec, ki svojo narodnost spoštuje, izključen iz nadsodnega gremija. Vrhutega je še justično ministrstvo pri tem toliko pobijanjem imenovanju tudi zadnja dva slovensčina zmožna in za celo okrožje nadsodišča imenovana pristava imenovala na stalna službena mesta. V neki dosedaj še neodgovorjeni interpelaciji z dne 17. januarja t. l. se je pritoževalo o tem, da bi moralo izmed 13 za

celo področje graškega nadsodišča sistemiziranih pristavov te kategorije z ozirom na njih določbo in narodnostne razmere v okrožju, znati slovenski, da bi jih mogli rabiti tudi pri sodiščih v slovenskih delih dežele, in da imata le dva tako sposobnost. In sedaj so se tudi tema dvema dala stalni službeni mesti.

Potemtakem so razun enega Slovence, ki služi pri samem nadsodišču, vsi pristavi te kategorije Nemci in se rabijo v nemških pokrajinah. To pa provzroča pri sodiščih v slovenskih pokrajinah težkoče, napram katerim justična uprava ne more biti ravnodušna. V zadnjem času so bili n. pr. — in so morda še — v okrožju ljubljanskega deželnega sodišča za pomoč — kar je pravzaprav določba sodnih pristavov brez določnega službenega mesta — trije sodni pristavi okrajnih sodišč pri drugih okrajnih sodiščih proti dietam v porabi. To ni le neopravičena obtežitev sodišč, katerim so se odtegnili, temuč se tudi popolnoma brez potrebe še pritegne državna blagajna.

Takšen je rezultat zadnjega imenovanja, proti kateremu se je toliko rohnelo z nemške strani, in po pravici se moramo čuditi, kako so mogla ta imenovanja dati Nemcem povod za rekrimiacije.

Da pa se razmere pri nadsodišču še bolj osvetlijo, naj navedemo ob roki konkretne statusa za leto 1903 nameščenja sodnih služb pri sodiščih na Spodnjem Štajerskem po narodnosti sodnikov (okrožni sodišči Maribor in Celje) — razmere v drugih delih področja nadsodišča za sedaj še preidemo.

V pokrajini teh dveh okrožnih sodišč prebiva po ljudskem štetju 1900. l. 390.512 Slovencev in samo 47.863 Nemcev, proti temu je zasedanje sodnih in državno-pravniških mest popolnoma nasprotno. Oba predsednika okrožnih sodišč in oba državna pravdnika sta Nemca, gremiji pa imajo: Deželni sodni svetniki Maribor 7 Nemcev, 1 Slovenec.

Deželno sodni svetniki Celje 7 Nemcev, 1 Slovenec. Sodni tajniki Maribor 4 Nemci, 2 Slovence. Sodni tajniki Celje 3 Nemci, 2 Slovence. Sodni pristavi Maribor 1 Nemec, 3 Slovence. Sodni pristavi Celje 2 Nemca, 1 Slovenec. Namestniki državnega pravdnika Maribor 2 Nemca, — Slovenec. Namestnika državnega pravdnika Celje 2 Nemca, — Slovenec. Pri okrajnih sodiščih so predstojniki 10 Nemcev, 8 Slovencev. Sodni pristavi 22 Nemcev, 8 Slovencev.

V celoti stoji tedaj v obeh področjih okrožnih sodišč, v katerih je nemško prebivalstvo v popolnoma neznatni manjšini, 26 sodnikom slovenske narodnosti 64 sodnikov nemške narodnosti nasproti. Nam pa bi bilo manj vzroka za pritožbo, ako bi teh 64 sodnikov nemške narodnosti svoje slovensko jezikovno znanje, v kolikor ga imajo, v uradu tudi porabljali. Toda ti so večinoma odločni nasprotniki in zatiralci slovenskega uradovanja.

Take so razmere, ako si jih po bližje pogledamo, in na ta način se slovenski element na skoraj izključno slovenskih tleh zapostavlja. Smatramo za svojo dolžnost, proti takim razmeram in njih nadaljevanju najodločneje ugovarjati, ter vprašamo prezvišenega:

Ali je prezvišenost pri volji, ne oziraje se na neopravičene in samovoljne ugovore pri bodočem zasedanju sodnih mest tako postopati, kakor zahtevajo z ozirom na razmerje prebivalstva interesi justične službe in poštenu in pravični oziru na prosilce slovenske narodnosti?

Dunaj, dne 9. junija 1903.

(Sledi 16 podpisov jugoslovanskih in maloruskih državnih poslancev.)

Časopisje o belograjskem umoru.

Ruski listi večinoma ostro obsojajo krvave dogodke v Belgradu. »Svet« žaljuje za kraljem in ga imenuje dobrega Slovana in plemenitega moža. »Novosti« pravijo, da vpije

kri umorjenih do neba in ne bo ostala brez maščevanja. Vmešavanje velesil v notranje zadeve Srbije sicer ni dopustno, vendar lahko nastanejo zmede, ki bodo prisilile Avstro-Ogrsko in Rusijo k temu. »Novije Vremja« trdijo, da je bil odlični zastopnik radikalne stranke pri krvavem dejanju prizadet.

Londonski listi pišejo, da se bodo vsi kandidati razum enega odpovedali srbskemu prestolu. Le na ta način je mogoče v Srbiji preprečiti državljansko vojno. Avstro-Ogrska da je dolžna skrbeti, da srbske zmošnjave ne posežejo na sosednje dežele.

Pariški listi pišejo, da bi v vsakem drugem času taki dogodki, kakršni so se zbili v Srbiji, provzročili splošno vznemirjenje. Sedaj pa so razmere med Avstro-Ogrsko in Rusijo tako prijateljske, da se ni od strani treba bati nikakega zapletka.

»Neue Freie Presse« piše: »Vsed dogodkov v Belgradu so vse oficijalne zveze Srbije z inozemstvom pretrgane. Srbski poslaniki nimajo nikakega pooblastila več, zastopati svojo deželo. Zunanji uradi sedaj ne poznajo več nobene vlade v Srbiji, s katero bi se moglo občeovati. Šele ponedeljska odločitev skupščine bo zopet napravila državno-pravne zveze med Srbijo in zunanjim svetom. Pričakuje se, da se bo prehod k urejenim razmeram hitro izvršil.«

Ogrski levičarji v drž. zboru bi radi iz srbskih zmed kovali zase kapital. Radi bi seveda imeli, da bi se Srbija podvrгла madjarskim željam. Le s tega stališča je soditi umetno razburjenje, ki se je pojavilo od strani v ogrskem državnem zboru. Klicali so: »Sramota! Mi kaj takega ne moremo trpeti!« Iz človeškega sočustva za usodo kralja Aleksandra te besede gotovo niso izvirale.

Najbolj smešno stališče pa so zavzeli avstrijski klerikali v svojem glasilu »Vaterland«. Ta list nič manj ne trdi, kakor da so belograjskih umorov krivi avstrijski šolski zakoni. Prav po jzuitsko denuncira omenjeni

list naše univerze in — naučnega ministra, češ, vsi srbski voditelji so študirali na evropskih, posebno avstrijskih univerzah. »Tukaj v stari Evropi so se navlekli teorij, ki so jih na tako grozen način prakticirali v Belgradu«. Na taka ovađuštva bi bilo pač greh odgovarjati.

Zakaj je padlo italijansko ministrstvo?

Spremembe v evropskih parlamentih niso nič novega. Tudi o naj-novejši ministrski krizi v Italiji bi se ne pisalo toliko, ako bi ne bili pri tem vzroki, ki posvetijo globlje v moralne razmere pri italijanskih vodilnih krogih. Ministrstvo Zanardellijevo se je bistveno razločevalo od cele vrste ministrstev, ki so bila poprej na krmilu. Bilo je splošno spoštovano in priljubljeno, ker so si skoraj vsa prejšnja ministrstva več ali manj umazala roke, predno so morala iti. Že so mislili Italijani, da imajo v sedanjem ministrstvu častno izjemo, ko so vzdignili socialisti tudi proti enemu članu v Zanardellijevem ministrstvu obtožbo zaradi — nepoštenosti, oziroma umazanosti. Minister monarice, Bettolo je bil, kateremu so socialisti dokazali koruptno postopanje, češ, da je z državnimi naročili upeljal zase in svoje cvetočo trgovino. Socialisti Franchetti je vsled tega zahteval v zbornici, naj se sestavi posebna preiskovalna komisija. Predlagatelj je dokazal, da so jeklarne v Terni podkupile ministra, ki je tej akcijski družbi pripomogel, da je dobila v svoje roke dobro polovico vse železne industrije v Italiji ter postala edina zalagateljica za mornarico. Ministrov zet je bil pri tem glavni agent družbe ter dobival zato zelo visoke provizije. V mornaričnem svetu se je temu upiral le predsednik. Ko pa mu je minister Bettolo izposloval v zbornici zvišanje plače za letnih 6000 lir, je tudi predsednik umolknil, in kmalu nato se je z družbo podpisala pogodba za 20 milijonsko državno na-

LISTEK.

Kako se je sklenila zaveza ciganov.

(Iz cikla: Henry Murger: Scènes de la vie de Bohème.)

»Za trenotek vas moram zapustiti«, je nadaljeval Rudolf. Jutri izide »Mavrica«, modni list, katerega glavni urednik sem jaz in moram še prečitati korekturne pole. Tekom ene ure se vrnem.

»Vraga«, je vzkliknil Colline, »To me spomni, da imam danes uro pri nekem indijskem princu, ki je prišel v Pariz, da se nauči arabščine.«

»Pojdite jutri tja«, je rekel Marcel. »To ne gre«, je odvrnil filozof, »princ mi mora danes plačati. In potem vam moram tudi priznati, da bi si ta lep dan pokvaril, ako ne obiščem malo antikvarjev.«

»Vsekako se pa povrneš?« je vprašal Schaunard.

»S hitrostjo od gotove roke zalučane sulice«, je odvrnil filozof, ki je ljubil ekscentrične prispodobе.

In odšel je z Rudolфом.

»Zares« je rekel Schaunard zamisljeno, ko je bil sam z Marcelom, »kako bi bilo, ako bi tudi jaz, namesto da bi se valjal v sibaritkem ležišču tega dolce far niente, šel ter poiskal nekoliko zlata, da zadostim poželenju gospoda Bernarda?«

»Tedad se še vedno mislite izseliti?« je vprašal Marcel nemirno.

»Za vraga, moram pač«, je odgovoril Schaunard. »Nisem li prejel za belih pet frankov sodniške odpovedi?«

»In ako se izselite, vzamete pač seboj svoje pohištvo?« je vprašal Marcel dalje.

»Gotovo. Tukaj ne pustim niti enega lasu, kakor pravi Bernard.«

»Vraga!« je vzkliknil Marcel. »To me pripravi v lepo zadrego. Jaz sem vendar najel sobo s pohištvom.«

»Hm, to je pač resnica«, je odgovoril Schaunard, — Pah!« je pripomnil čez nekoliko minut melanholično, »vsaj še ni prav nikakega znamenja, da spravim skupaj onih pet-inesedemdeset frankov, danes ali jutri ali pozneje.«

»Toda počakajte malo«, je vzkli-

knil naenkrat Marcel, »jaz imam idejo!«

»Sem z njo!« je rekel Schaunard. »Stvar je torej taka: po postavi je stanovanje moje, ker sem za en mesec zanaprej plačal.«

»Stanovanje — da! Toda pohištvo!« — »Kakor hitro plačam, ga vzamem seboj — postavno in če bi šlo, bi ga vzel celo nepostavno«, je rekel Schaunard.

»Potemtakem«, je nadaljeval Marcel, »imate vi pohištvo, pa nikakega stanovanja, jaz pa stanovaje, pa nič pohištva.«

»Res je tako«, je menil Schaunard.

»Meni pa to stanovanje izvrstno dopade«, je nadaljeval Marcel.

»Meni pa ni nikakor več dopadalo«, je odgovoril Schaunard.

»Kako?«

»Nikakor — ved! O, jaz vem, kaj govorim.«

»No, tedaj stvar lahko uredimo«, je rekel Marcel. »Ostaniva skupaj: jaz dam stanovanje, vi pa daste pohištvo.«

»In najemščina?« je vprašal Schaunard.

»Ker imam denar, plačam jaz

sedaj. Prihodnjič pride vrsta na vas. Premislite!«

»Jaz ne premišlujem nikdar, posebno kadar se gre za nasvet, ki mi ugaja. Ponudbo kratkomalo sprejemem. Godba in slikarstvo sta vendar vrhu tega sestrji.«

»Pol-sestri«, je popravil Marcel. V tem trenutku sta se vrnila Colline in Rudolf, ki sta se med potoma srečala.

Marcel in Schaunard sta jima slovesno naznanila, da sta se asocijirala.

»Gospoda moja«, je rekel Rudolf ter udarjal po žepu, »jaz ponudim družbi kosilo...«

»Ravnokar sem hotel biti tako prosto ter storiti isto«, mu je segel Colline v besedo ter potegnil iz žepa zlat in ga potisnil na oko kakor monokel. »To mi je dal moj princ, da mu kupim arabsko slovnico, katero sem pa ravnokar pribarantal za čistih šest sous.«

»In jaz sem pod pretvezo, da si dam staviti kože, izprosil od blagajnika »Mavrice« trideset frankov predujema«, je razlagal Rudolf.

»Danes je vendar splošen dan

plačila«, je rekel Schaunard. »Samo jaz nisem ničesar dobil — to je pravzaprav ponižujoče zame.«

»Med tem ponavljam jaz svoje vabilo na kosilo«, je upil Rudolf.

»In jaz istotako«, je rekel Colline.

»Dobro«, je opomnil Rudolf. »Vadljajva tedaj, kdo naj plača. Glava ali orel?«

»Stoj!« je zaupil Schaunard, »kajti imam boljši predlog, da vama pomagam iz zadrege, neskončno boljšega!«

»Povej ga!«

»Rudolf plača kosilo in Colline da večerjo.«

»V istini salomonska rabsodba«, je vzkliknil filozof.

»Danes bo hujše kakor pri Camachovi svatbi«, je pristavil Marcel.

Kosilo so v nekem provenčalskem restavrantu, ki je bil slaven radi svojih literarično izobraženih natakarjev in svojih jedil. Ker je moralo ostati prostora za večerjo, so se gibal v mejah zmernosti. Znanje, ki je navstalo prejšnjega dne med Collinejem in Schaunardom ter zveza, sklenjena z Rudolфом in Marcelom, je postala sedaj ožja. Vsakdo izmed štiri-rih mladih mož je razvil zastavo svo-

ročilo. Vlada, ki je bila sama najbrže prepričana, da ima Bettolo pri tem res umazane roke, se je trudila že zarada škandala, da bi se stvar potlačila. Računala je pri tem na levice v zbornici, iz katere so izšli skoraj vsi sedanji italijanski ministri. Toda ravno iz leveice je glasovalo največ poslancev za ministrovo obtožbo, oziroma za preiskovalno komisijo. Sicer Frachettijev predlog ni prodril, a glasovalo je vendar zanj 149 poslancev, proti pa 188. S tem je ministristvo spoznalo, da nima splošnega zaupanja, temu da je zelo velika večina v zbornici, ki je prepričana o krivdi ministra Bettolija. In podalo je odstavko.

Politične vesti.

— Parlamentarni položaj. V soboto se je vršil ministrski svet. Pred konferenco je imel dr. Körber daljše posvetovanje s češkim ministrom dr. Rezekom. Položaj se je poostрил in odločitev mora kmalu nastopiti. Vlada kakor tudi poslanska zbornica stojijo pred kritičnimi dnevi. Odločitev je lahko usodna za ministristvo in za parlament. Če se še vedno niso odločili za obstrukcijo, ker se boje, da nastane v tem slučaju nemško-poljsko-italijanska večina.

— Položaj na Ogrskem. Včeraj je bil ministrski predsednik pl. Széll na Dunaju pri cesarju v avdijenci. Tej avdijenci se pripisuje največji pomen. Vsekakor bo sledila sprememba. Grof Apponyi in njegova stranka so stavili ministrskemu predsedniku rok do danes, do katerega mora na ta ali oni način prenehati ex lex stanje. Opozicija želi, da se stavi nov kabinet grof Csaky.

— Dogodki v Macedoniji. V Skoplju so izdali zaprti ustaši ves bolgarski odbor, katerega so Turki zajeli in zaprli. Eden izdanih odborikov je skočil v reko Vardar. Turški vojaki so obkolili bolgarski vasi Kaaza in Kirkliže, češ, da iščejo orožje, a pri tem so vse prebivalce polovili in odvedli seboj. Ljudstvo beži trumoma na bolgarska tla.

— Boris Sarafov zastrupljen? Poroča se, da je župnik v Nerbeni zastrupil štiri člane ustaškega odbora, med njimi tudi Borisa Sarafova. Ustaši so bili pri župniku kot gostje, a so baje hoteli odvesti njegovo hčer.

— Francoska zbornica je sprejela z veliko večino tudi v drugem branju zakon za dveletno vojaško službovanje.

— Reforme na Francoskem. Komisija za preiskovanje predlogov, naj se konkordat odpove ter se cerkev loči od države, je sprejela s 17 glasovi proti 16 glasom resolucijo, ki se v principu izreka za ločitev.

— Konec revolucije v Venezueli. Vodja ustašev, Matov, je izdal manifest, v katerem proglašja, da je revolucija končana ter prizna Castrota za predsednika.

jih umetnostnih nazorov in vsi štirje so spoznali, da jih navdaja isti pogum in iste nade. Živahen pogovor, ki se je kmalu razvil med njimi, jih je poučil, da soglašajo v svojih simpatijah, da imajo vsi ono dovtipnost, ki razveseljuje, ne da bi žalila, in da žive vse one lepe čednosti mladosti v njih srcih, ki so bila dovzetna za vse lepo in vzvišeno. Vsi štirje, ki so izšli od iste točke, da dosežejo svoj cilj, so nehote mislili, da je njih čudovit sestanek vse nekaj drugega kakor banalna igra slučajja in da je morebiti božja previdnost sama, naravna varovateljica zapuščenih, ki jih je na tak način združila ter jim tiho prišepetala ono besedo evangelija, ono vzvišeno besedo, ki bi morala biti edino poglobitveno pravilo vsega človeštva: »Pomagajte in ljubite se med seboj!«

Ko se je obed, ki je polagoma postal bolj svečanostnega značaja, bližal koncu, se je vzdignil Rudolf, da napije bodočnosti, in Colline mu je odgovoril z malim govorom, ki ni bil vzlet iz nikake knjige ter ni imel nobenih stilističnih okrasov, zato pa je izražal jasen govor naravnosti, ki stori toliko bolj umljivo ono, kar izraža slabo.

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Cerkev se je vedno z vsemi svojimi močmi in v vsem svojim uplivom trudila, da bi obveljali njeni nazori tudi na polju pravosodja ali dejanske razmere, življenjski odnosi so to branili. Nasprotje med logičnimi obstrakcijami verske ideje in med empiričnimi pogoji življenja se je v srednjem veku pojavilo na vseh poljih kulture in pojavilo se je tudi v pravosodju. Države so pač pripoznavale, da je pravo božjega izvira in da je cerkev namestnica Boga, toda razmere so jih silile, da se v praktičnem življenju niso ravnale po tem spoznanju, da so reklamirale zase od cerkve neodvisno jurisdikcijsko oblast in jo tudi z mečem branili napram cerkvi. Državnopravna podlaga stališču, da je cesar od papeža neodvisen zakonodajalec in sodnik, je bila cesarska oblast ki so jo izvrševali rimski imperatorji. Cesar je veljal za naslednika rimskih imperatorjev, torej je bil tudi naslednik vseh njihovih pravic. Justinijanski nauk »kar spozna knez kot dobro, to ima moč zakona« je cesar Friderik I. l. 1158 slovesno ponovil in milanski nadškof je v svojem odgovoru na cesarja temu pritrldil, rekši »Tvoja volja je zakon.« Cesar si je glede zakonodajstva lastil ravno iste popolne pravice, kakor papež in cesarjem prijazni pisatelji ponavljajo dostikrat formule: »Vse pravo izvira od kneza, knez pa ni vezan na noben zakon,« »knez je uteleseni zakon« itd. itd.

Kakor pa se je cesar upiral zahtevi cerkve, da je papež najvišji zakonodajalec in sodnik, ravno tako so se temu upirali tudi drugi vladarji. Tako na pr. neče »Sachsenspiegel« ni česar vedeti o papeževi jurisdikcijski oblasti. Zato je papež Gregor XI. dotične določbe »Sachsenspiegla« leta 1374 slovesno preklel, kar pa mu ni dosti pomagalo. Ker so se cerkvena sodišča vtikala v vse javne in zasebne zadeve — tudi take, ki tedaj po stari navadi niso spadale pred cerkvena sodišča — je »Sachsenspiegel« posvetnjakom prepovedal, se obračati do cerkvenih sodišč v tacihi zadevah, ki spadajo pred posvetna sodišča. Sploh se je »Sachsenspiegel« le prav malo oziral na rimsko in na kanonsko pravo, na veliko jezo cerkvenih krogov. Nekateri Francoske baronije so se l. 1246. dogovorile, da se smejo njih podaniki samo v zadevah krivoverstva, oduševstva in v zakonskih zadevah obračati do cerkvenih sodišč; kdor išče v drugih zadevah pomoči pri cerkvenih sodiščih, temu se konfiscira njegovo imetje in se mu odseka roko. Ob istem času je angleški kralj odredil, da se smejo lajki samo v zakonskih in testamentarnih zadevah obračati do cerkvenih sodišč, sicer pa ne. Podobne določbe so izdale razna mesta, tako Lübeck in Hamburg.

(Dalje prih.)

† Fran Ksav. Souvan.

Danes smo spremili k večnemu počitku pokojnega Fr. Ks. Souvana. Ogromna udeležba, obilo število pogrebcev iz vseh naših slojev in krajev spričujeta pač, koliko simpatije, koliko prijateljstvo je užival blagi pokojnik, in kako globoko je sočutje za njegovo rodbino, ki v kar največji, v nepopisni žalosti tuguje in joka za svojim dobrim očelom.

Dolga neozdravljiva bolezen je končno vender le razdejala življenje. A vse nas, ki smo zrlili danes v odprti grob, obhaaja bitko spoznanje,

»Filozof je nor!« je mrmral Schaunard sklonjen čez svoj kozarec. »Tu me sili, da mešam vodo v svoje vino.«

Po obedu so se vsi štirje napotili k »Momusu« na kavo. In od tega dne je postala kavarna za vse druge goste pravi pekel.

Potem se je vrnil sedaj defintivno ustanovljeni član cigánov nazaj v Marcelovo stanovanje, ki se je odlej imenovalo »Elysée Schaunard«. Med tem, ko je na to Colline preskrbel večerjo, so šli ostali po žabe, raketa, topove in druge predmete umetnega ognja, in predno so sedli k pojedini, so prižgali raz oken krasen umetalen ogenj, ki je preobrnil celo hišo na glavo, in med katerim so vsi štirje prijatelji na vse grlo peli:

»Naprej bratje! In radost naj praznuje ta trenotek!«

Prihodnjega jutra so se cigani zopet znašli skupaj, sedaj pa brez začudenja. Predno se je potem podal vsak na svoje delo, so pri »Momusu« skupno zajutrkovali ter si dali ravno tam sestanek. In dolgo časa jih je bilo videti shajati se trdovratno vsak dan v nesrečni kavarni.

da je neizprosna smrt prehitro, prebrano zamahnila po tej življenski niti. Zopet enkrat, kakor že toll-in tolikrat, nam je iz naše srede s svojo tragično neusmiljenostjo ugrabila moža, stoječega na pragu starosti, katero naj bi v blaženem miru in srečni zadovoljnosti užival tja do najvišjih mej človeškega življenja. Saj se je trudil in mučil vse dneve svojega delavnega življenja in postal — to lahko trdimo — vzor mož in izgled vsem našim slovenskim trgovcem. Od leta 1862, ko je v zgodnji mladosti v družbi z bratom g. Ferdinandom S. prevzel od svojega očeta majhno trgovino, pa do smrtne bolezni je posvetil vse moči in zmožnosti svojemu poklicu. In tako je v kratkem času iz skromnih začetkov izrastla jedna največjih slovenskih trgovin, ki, poznana širom Avstrije, od dne do dne lepše procvita. Koliko sedanjih naših trgovcev je ravno v njegovi veletrgovini našlo pravo šolo in se temeljito izvežbalo za nelahek trgovski poklic!

Kot najmarljivejši trgovec pa ravnal vendar niti trenotek ni zabil svojih narodnih dolžnostih. V časih dr. Janeza Bleiweisa je stal v prvih vrstah narodnih bojevnikov in se z mladeniško ognjevitim navdušenjem udeleževal prvih bojev vzkliklega slovenstva. In tudi pozneje je kot priista narodno-napredne stranke neustrašeno, dasi ne hrupno, zastopal naša načela in deloval za naše namene. Ni ga bilo narodnega društva, kateremu bi ne bil zvesti član in požrtvovalni podpornik! Poleg tega je zavzemal pri trgovski in obrtni zbornici svetniško mesto, bil od nje izvoljen tudi za deželnega poslanca, postal častni član trgovskega bolniškega in podpornega društva, član predsedstva gremija ljubljanskih trgovcev itd. Ko pa se je ustanovila »ljubljanska mestna hranilnica«, prevzel je z največjim veseljem in navdušenjem predsedništvo v tem žalbog prepozno ustanovljenem denarnem zavodu in mu z vztrajno delavnostjo pripomogel do tistih lepih vspehov, s katerimi se dandanes ponša ta prva naša hranilnica s svojo krasno in za vesoljno Slovenstvo prevažno prihodnostjo!

Rajni Fr. Ks. Souvan je bil pa tudi blaga duša v vsakem oziru in dobronik v obilem pomenu besede. Saj je bilo obče znano njegovo predobro srce, njegova dobronljivost v neštevilnih slučajih. Vsak, ki se je zatekel k njemu, našel je gotovo in izdatno pomoč, za vsakega nesrečnega, imel je odprte roke in odprto srce in njegova hiša je bila pravo in varno pribežališče za one, ki so bili potrebni hitre podpore!

In ravno tedaj, ko se je namenil prepustiti svoj delapolni poklic in svoje vsepolno delovanje svojemu sinu, da se na stara leta odpočije od življenskega truda in muke, prehitela ga je kruta osoda in bolezen ga je položila na posteljo, kjer se je tako-rekoč neprestano boril s smrtjo!

In zadnji petek je zaspal za večno. Blagor mu! Minule so vse bolečine in zapustil ga je tisti trop skrbi, ki ga je spremljal vse njegovo življenje tja do groba. In lahka mu zemljica, kotiček miru, kamor smo ga deli danes k večnemu pokojju. Naj trupo mirno mu počiva, duša pa svet raj uživa!

Slovenski trgovec.

Obč. svet ljubljanski.

Na interpelacijo dr. Kušarjevo je dejal župan, da je najbolje, ako prečita svoje uradno poročilo do deželnega predsedstva, v kolikor se isto tiče snemanja zastav pred kazinskim vrtom. Poslal je torej po to poročilo in je, ko se mu je prineslo, čital iz njega odstavke, ki slove takole:

»Dne 7. t. m. okoli 10. ure dopoldne začelo se je v »Zvezdi« za prostorom, ki je bil s kordonom mestnih policijskih stražnikov in orožni kov zaprt, zbirati občinstvo, ki je kričalo, žvižgalo in na ves glas zahtevalo, da se morate odstraniti črno-rudeče-rumeni zastavi, ki sta viseli v ospredju kazinskega vrta na drogovihi. Iz množice slišali so se prav krepki in vedno ponavljajoči se klici: »Cunje doli!« Ker je bilo upitje vedno huje in ker je prišla tudi deputacija pod vodstvom odvetnika dr. Vl. Ravniharja k županu s prošnjo, da preskrbi, da se odstranijo črno-rudeče-rumeni zastavi, ker se je bati pouličnih izgrezov, odredil je župan, da se z ozirom na javno varnost in red obe ti zastavi pri kazinskem vrtu odstranijo s silo, ker je na njegovo ustno prošnjo od Arturja Mahra, predsednika društva »Deutscher Turnverein«, odbor tega društva sklenil županovo prošnjo odkloniti. Ker se v kljub naročilu županovemu nemški zastavi nista sneli, poslal je le ta mestne policijske straže vodjo Lovro Breznika z dvema policijskima stražnikoma na kazinski vrt, da snetje

zastav zahtevajo. Vrnili so se pa s poročilom, da društvo njihovi zahtevi ustreči neče. Nato poslal je župan mestnega policijskega svetnika Frana Podgorška s tremi stražniki in dvema orožnikoma na kazinski vrt. Svetnik Podgoršek sporočil je dr. Binderju, kot podpredsedniku omenjenega društva, da ima nalog odstraniti nemški zastavi. Dr. Binder je obljubil, da bo dal nemški zastavi takoj odstraniti, in je odstranitev tudi naročil g. J. Achtschinu, naker se je policijski svetnik Podgoršek z orožnikoma in stražniki odstranil. Na vrtu se je nato najpopred ob glasnem odobravanju odstranila cesarska zastava, ki je visela med obema nemškima. Nato so se odstranile avstrijske in ljubljanske mestne zastave in šele potem se je snela ena črno-rudeče-rumena. Med tem je bilo slišati s kazinskega vrta upitje in prepri in opazilo se je, da se je nekdo z obema rokama oprijel droga, na katerem je visela zadnja črno-rudeče-rumena zastava in da je branil sneti jo. Kmalu na to se je ob burnem pritjevanju in s klici »Heil«, pri čemer so se zlasti odlikovali neki mladi ljudje — očitno srednješkolski dijaki — ki so stopili k ograji in proti občinstvu v »Zvezdi« ploskali z rokami, sneta nemška zastava zopet potegnili na drog, na kar se je zapela pesem »Die Wacht am Rhein«. Razburjenje med občinstvom v »Zvezdi« je vsled tega silno narastlo. Na novo naročilo županovo podal se je policijski svetnik Podgoršek s 5 policijskimi stražniki in štirimi orožniki zopet na kazinski vrt in je javil predsedniku društva »Deutscher Turnverein«, Arturju Mahru, da bo de nemške zastave dal s policijskimi stražniki odstraniti. Predsednik Mahr je nato rekel, da pusti nemške zastave sneti le s policijsko silo. Med tem so gostje v kazinskem steklenem salonu in na kazinskem vrtu upili in zabavljali. Ko so stražniki sneli črno-rudeče-rumeno zastavi z drogov, odstranilo je društvo najprej mestni zastavi in potem zastavi cesarske rodbine. Ostala je na srednjem drogu le še cesarska zastava. Ob tej zastavi zapela je sedaj zbrana družba »Die Wacht am Rhein« in ko so razdneli zadnji zvoki te pesmi, opazilo se je iz »Zvezde«, da se je cesarska zastava z zaničljivo silo strgala z drogu in vrgla na tla.

Odvzeti črno-rudeče-rumeni zastavi naročeno je bilo, da se pride v okom nevarnosti zopetnega izobesjenja, konfiskovati. Ker je pa odvetnik dr. Egger izjavil, da osebno prevzame odgovornost za to, da se zastavi ne razobesite več, izjavil je župan, da mu beseda dr. Eggerjeva zadostuje in je velel izročiti mu sneti zastavi.

Med vsem tem dogodkom zbralo se je na cesti pred kazinskim vrtom in pa ob poti za ograjo »Zvezde« ondi, kjer so stali župan, c. kr. policijski nadkomisar Wratschko in c. kr. orožniški nadporočnik Häusler, mnogo nemškega občinstva in precejšnje število oficirjev.

Nadporočnik c. in kr. 27. pešpolka Gabriel Büchel postal je glasan, na kar je župan stopil k njemu, ter ga vprašal, kaj da želi. Nadporočnik Büchel je županu odgovoril: »Während des Herunternehmens der kaiserlichen Fahne ist »Abzug« geschrien worden und so was lässt man in Österreich zu!« Žu an mu je pojasnil — in c. kr. orožniški nadporočnik Häusler je temu pritrldil — da se je »Abzug« klicalo le črno-rudeče-rumenim zastavam, s katerim pojasnilom pa nadporočnik Büchel očitno ni bil zadovoljen, ker je še nekaj opazk delal, katerih pa župan — ki je v kaledioskopu dogodkov imel na vse strani paziti, miriti in naročila dajati — ni več poslušal.

Pripomniti je še, da je katic 15 osob izmed nemškega občinstva, ki je bilo zbrano v »Zvezdi« pred kazinskim vrtom, med temi tudi eden častnik, takrat, ko se je nekdo z obema rokama oklenil črno-rudeče-rumene zastave, ki je še visela na drogu, skočilo pred zaklenjena vrtna vrata in živahno razgovarjalo se z osebami na vrtu, katerih pa zaradi platna, ki je ob vsej ograji potegnjeno bilo, ni bilo mogoče opaziti. Župan je te osebe po policijski straži pozval, naj se odstranijo od vrat. Temu so dotičniki tudi takoj ustregli; koj potem, ko so se umaknili, so pa na kazinskem vrtu začeli potezati že snete zastave zopet na drogove.

»Jaz mislim,« pravi župan, »da to uradno poročilo, ki temelji deloma na mojem lastnem opazovanju, deloma pa na poročilih policijskih organov, pojasnjuje vse, ker je gospod povpraševalec želel izvedeti s prvim svojim vprašanjem. Na drugo vprašanje mu pa odgovoriti ne morem, ker nisem bil pri posameznih priredbah turnarske slavnosti navzoč in tudi ne morem vedeti, kako so se vršile razprave v društvenem odboru in kaj se je ondi sklepalo. Če

so realci res aktivno sodelovali, morali so imeti dovoljenje svojega parlamentarstva; če ga niso imeli, je bilo tega naloga in dolžnost, da po njihovem postopu

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 15. junija.

— Naučno ministristvo in imenovanje profesorjev na ljubljanski realki. Z ozirom na notico »ali je ljubljanska realka bolnica za hrome in slepe« v »Narodni« dne 6. t. m. posredovala sta dan državnega poslanca dr. Ferjančiča Plantan pri naučnem ministru Harlin mu odločno pojasnila, da nikakor gre, da bi trdega Nemca, ki ne razume slovenske besede, in ki je hrom in takratkoviden, da skoro nič ne vidi, poslal na realko v Ljubljano, katero obiskujejo skoro izključno slovenski dijaki. Naglašala sta, da je tudi Slovenec, je popolnoma kvalifikovan za razpisno službo, prosil za isto, da se mora torej nanj ozirati, pa bodisi Nemec Marš še tako izborno kvalifikovan. — Minister Hartl je na to odgovoril, da Mandla že imenoval, ker je izvrstno kvalifikovan in ker ni iz dotičnega akademiker razvideti, da je bil kak ugovor proti njegovemu imenovanju. Obžaloval je, da ne more svojega podpisu umakniti in imenovanja preklicati in da se je na poročilo deželnega šolskega sveta popolnoma moral zanesti, ker je bilo ugovora. Ne vemo, kaj in kako deželni šolski svet poročal, vsekakor je bila njegova dolžnost pojasniti razmere na realki in povdarjati, da dijaki slovenskega rodu in da je treba se na to ozirati. Ni čuda, če sede deželnem šolskem svetu močje, ki bolj brigajo za to, da se prikupijo nazvzgor, kakor pa na zahteve slovenskega naroda in njegove potrebe; taki možje svede glasujejo rajši za trdega, plespega in hromega Nemca, kakor za rojaka Slovenca! Odgovornost za imenovanje Nemca na naši realki naj prevzamejo isti člani deželnega šolskega sveta, ki so zanj v odločilni seji sovali in ministru pomagali na Kramsko vtihotapiti jednega Nemca v Slovenskim članom deželnega šolskega sveta pa svetujemo, v bodoče pri vsaki priliki, če propade kak za nas važen predlog, podati minoritetni votum, da se s tem opozori ministristvo na vse okoliščine, ki govore proti imenovanju v smislu sklepa večine šolskega sveta. Le tako bo mogoče preprečiti imenovanje nemških profesorjev na Kramskem.

— Škandal v Postojnski jami. V programu sijajno uspešne slavnosti razvitja zastav »Čitalnice« in »Sokola« v Postojni bil je tudi pol 3. uro popoldne določeni ogledjame. Ta točka pa se je skazila. Jupiter pluvius, kojega smo se bali, nam je bil mil in se je mogel vspepored izvršiti lepše, kakor je bilo pričakovati po vremenu. A da slavnost vendar skazi, nastopil drugi »Jupiter«, ki ima moč v potzemeljskih postojnskih regijonah. To je postojnski okr. glavni Videl je ta mož ogromno množico zavednega slovenskega ljudstva (medtem tudi istrske Hrvatje! in odredil je, da se mora jama obhoditi »einem Zug«, to je, da se občinstvo sme muditi na »plesišču«, kje navadno ostajajo in se radujejo po setniki jame. To prostorno »plesišče« je tudi kaj pripravno za »demonstracije« in teh se je okrajni glavni zbal, akoravno v tem oziru ni bilo nič nameravano na strani udeležnikov slavnosti. Ali toliko navdušenega, zavednega slovenskega občinstva! To daje že misliti — današnjih časih, ko se zopet približujejo slovanska plemena, ko Slovani gre na dan! Na »plesišču« torej nikakega sestanka! In res, ko so zadnji udeležniki prišli na plesišče, je prišel za njimi okrajni glavni s celo vrsto žandarjev (!) in jih podil (v resnici podil) naprej ter jih njimi na plesišču dal luči v gase niti, tako da so morali iti naprej, akoravno jih je mnogo bilo, ki nameravali iti samo do plesišča tu (kakor navadno) pričakovati druge posetnike, ki so šli v daljnji de

Budimpešta 15. junija. Szellovo ministristvo odstopi najbrže že danes, a jutri že dobi grof Csaky nalog, da sestavi novo ministristvo. Predsednik poslanske zbornice grof Apponyi postane baje predsednik magnatske zbornice.

Belgrad 15. junija. Radikalci so imeli včeraj daljše posvetovanje ter sklenili med drugim, da privolijo v kraljestvo le pod pogoji, da kralj ne bo vrhovni poveljnik armade, in da vojaštvo ne prispeže kralju, temuč ustavi; ustava iz leta 1888 se mora obnoviti. Ministra Živković in Stojanović sta tudi izjavila, da takoj odstopita, ako se ne sprejmejo zahteve radikalcev.

Belgrad 15. junija. Novi ministrski predsednik je pozval poveljnika žandarmerije, majorja Nikolića, naj odloži orožje. Nikolić se je udal. (Kakor znano, je Nikolić ustrelil lansko leto znane zarotnika Alavantića ter bil zato povišan.)

Belgrad 15. junija. Danes ob 1. uri popoldne so zagrmeli topovi s trdnjave ter se s tem naznanilo, da ima Srbija zopet kralja. Kraljem je enoglasno izvoljen Peter Karagjorgjević, za prestolonaslednika je proglazen njegov sin.

Peterburg 15. junija. Car se je baje jokal, ko je zvedel za grozni dogodek v Srbiji ter vzkliknil: „Rusija bi bila morala kralja bolje stražiti!“ Karagjorgjević niso na Ruskem posebno priljubljeni. Sin Petra Karagjorgjevića je svoječasno študiral v ruskem vojaškem zavodu na ruske državne stroške, pa se mu je pozneje štipendij odvezal.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurzi dunaj. borze 15. junija 1903.		
Naložbeni papirji.		
4 1/2% majeva renta	100 30	100 50
4 1/2% srebrna renta	100 10	100 30
4 1/2% avstr. krona renta	100 50	100 70
4 1/2% zlat	120 80	121 —
4 1/2% ogrska krona	99 55	99 55
4 1/2% zlat	120 70	120 90
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spilja	100 —	—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	101 —	101 90
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99 63	99 90
4 1/2% z. o.	99 60	99 60
4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 —	101 25
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106 75	107 75
4 1/2% pr.	101 —	102 —
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	100 50	101 —
4 1/2% ogr. centr.	100 —	100 70
4 1/2% deželne hranilnice	100 50	101 —
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	100 —	100 70
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100 —	101 —
4 1/2% „češke ind. banke	100 —	101 —
4 1/2% prior. Trst-Poreč. žel.	98 50	98 50
4 1/2% dolenskih železnic	99 50	99 75
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2% 1/2%	308 25	310 25
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	101 —	102 —
Srečke.		
Srečke od leta 1854	170 —	178 —
„ 1890 1/2%	182 50	184 50
„ 1894	245 —	250 —
„ tiske	156 75	157 75
„ zemlj. kred. I. emisije	276 —	280 —
„ II.	269 —	273 —
„ ogrske hip. banke	257 —	261 —
„ srbske a frs. 100 —	88 —	90 —
„ turške	125 50	126 50
Basilika	18 85	19 85
Kreditne	437 —	441 —
Inomoške	84 25	88 25
Krakovske	75 —	79 —
Ljubljanske	70 —	75 —
Avstr. rud. križa	54 50	55 50
Ogr.	26 50	27 50
Rudolfove	68 —	71 50
Salcburške	77 —	81 —
Dunajske kom.	448 —	453 —
Dolnice.		
Južne železnice	79 —	80 —
Državne železnice	676 50	677 50
Avstro-ogrsk. bančne del.	1624 —	1633 —
Avstr. kreditne banke	661 50	662 50
Ogrske	727 —	728 —
Živnostenske	251 50	252 50
Premogopok. v Mostu (Brux)	651 —	655 —
Alpinske montan	376 —	377 —
Prške želez. ind. dr.	1623 —	1633 —
Rima-Murányi	462 —	463 —
Trboveljske prem. družbe	375 —	385 —
Avstr. orožne tovr. družbe	350 —	351 —
Češke sladkorne družbe	142 —	150 —
Valute.		
C. kr. cekin	11 32	11 36
90 franki	19 06	19 08
90 marke	23 46	23 50
Sovereigns	23 94	24 —
Marke	117 17	117 37
Laški bankovci	95 20	95 40
Rubli	253 25	254 25

Žitne cene v Budimpešti.			
dne 15. junija 1903.			
Termin.			
Pšenica za oktober	za 50 kg	K	7 54
Rž	oktober	50	6 38
Koruzna	julij	50	6 30
„	maj 1904	50	5 30
Oves	oktober	50	5 42
Efektiv.			
5 vinarjev ceneje.			

Poslano.

Znanemu gospodu v Radovljici.

Sam imam uzrok in premnogi tukajšnji davkoplačevalci so me naprosili, da naj začnem zoper Vas akcijo v svrhu Vašega premeščenja, kar Vam je gotovo znano.

Ker pa nikakor nočem, da bi letel na me tudi le kak sum, češ, da sem Vas zahrbtno denunciral, povem Vam tu javno, da bom s pridobljenimi dokazi dotično akcijo pričel.

Stvar je resna in pardoniranje bi bilo v očigled taki stroki v kateri „uradnjete“ neumestno ter škodljivo.

Če bi si pa Vi stvar primislili ter odšli prostovoljno kam drugam, kjer se lepše vidi po svetu, kakor okoli Zasipa, potem bi odpadel meni ta sitni posel.

Akcija pa se bode sicer pričela, naj si ima potem uspeh ali ne, da se vsaj zadosti pravičnemu reku: Fiat justitia, pereat mundus!

C.
*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806 m. Srednji kračni tlak 736.0 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
13.	9. zv.	731.6	14.8	brezvev.	oblačno
14.	7. zj.	730.8	13.8	brezvev.	oblačno
„	2. pop.	729.5	19.3	sr. jzhod	oblačno
15.	9. zv.	729.6	14.9	sl. jzhod	oblačno
16.	7. zj.	729.8	13.2	sl. vsvz.	del. jasno
„	2. pop.	729.2	21.4	sr. jzhod	pol. oblac.

Srednja temperatura sobote in nedelje 15.9° in 16.0°, — normale: 17.5° in 17.6°. — Mokrina v 24 urah: 0.5 mm in 0.6 mm.

Št. 7163

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje

službi okrožnih zdravnikov:

- 1) v **Pianini**, z letno plačo 1400 K in aktivitetno doklado 200 K;
- 2) v **Žužemberku**, z letno plačo 1400 K, aktivitetno doklado 200 K ter s prostim stanovanjem.

Prosilci za ti službi pošljejo naj svoja prošnje podpisnemu deželnemu odboru

do 8. julija 1903

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 9. junija 1903.

Levova **znamka**

registrovana v vseh kulturnih državah.

M. Joss & Löwenstein

c. kr. dvorna založnika

PRAGA VII.

Ovratniki manšete srajce

Na drobno se ne prodaja.

Dobivajo se v vseh boljših trgovinah z modnim in platnenim blagom za gospode.

Zahvala.

Udano podpisani si štejejo v dolžnost zahvaliti se najiskrejeje vsem, ki so spremili na poslednji poti našega nepozabnega gospoda

Dragotina Žagarja

zlasti preblagorodnim gospodom: deželnemu glavarju Ottonu pl. Deteli, mestnemu županu Ivanu Hribarju, podžupanu vitezu dr. Karolu pl. Bleiweis, zastopnikom deželnega odbora, mestnega zbora in mestnega magistrata, p. n. prvomestništvu družbe sv. Cirila in Metoda, velečenjenim damam njihovih ljubljanskih ženskih podružnic, p. n. zastopstvu „Ruskega kružka“. Prav posebno se zahvaljujemo p. n. „Sokolu“ za spremstvo z zastavo in p. n. „Slavcu“ za krasno nagrobno. Prisrčna zahvala naposled gg. darovalcem vencev in vsem, ki so nam izrazili sočutje o nenadomestni izgubi.

(1593) **Žalujoci ostali.**

Najboljše spanje

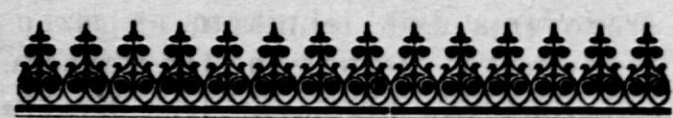
z blaženim čutom v želodec podeli zvečer požirek Klauer-jevega

„Triglava“.

Edino pristen pri (11—133)

Edmund Kavčič-u

v Ljubljani, Prešernove ulice v steklenicah po K 4.—, 2-20 in 1-20.

Hugon Birolla
Hatinka Hoffmann

zaročena.

U Zagorju ob Savi

(1591)

dne 15. junija 1903.

Originalna steklenica

Cvekovskega priinovca.

Zasebno službo

išče c. kr. pensionist, star 30 let, ki je več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika. (1589—1)

Ponudbe na uprav. „Slov. Naroda“.

Alozij Luznik

na Vrhniki pri Ljubljani

preskrbuje dobre harmonije domačega in ameriškega sestava, kakor tudi glasovirje, pianine in pisalne stroje. — Daje se tudi na obroke. Ceniki na zahtevanje 6 brezplačno. 1294

G. PICCOLI

lekarnar v Ljubljani

dvorni dobavitelj Nj. Svetosti papeža

prilporeča naslednje izdelke svojega kemično-farmaceutičnega laboratorija, ki se izgotavljajo kot sicer vsi drugi medikamenti z največjo skrbnostjo in snažnostjo.

Piccolijeva želodčna tinktura krepi želodec, vzbuja veselje, do jedi, pospešuje prebavo in odprte ter je posebno učinkujoča pri zaprtju. 1 steklenica 20 vin. (1372—9)

Piccolijeva železnata vino se uporablja pri malokrvnih, nervoznih in slabotnih osebah z najboljšim vspehom. Poliliterška steklenica 2 K.

Piccolijevi sirupi iz malin ali tamarinde dajo z vodo pomešani izvrstno in zdravo pijačo. Kilogram-ska steklenica, pasteurizovana K 1.30.

Zunanja naročila po poštne povzetju.

P. n. odjemalci si lahko ogledajo naš znameniti laboratorij.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebni vlak v Trbiž od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce, Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.). Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Direktni vozovi I. in II. razreda). — Praga v Novo mesto in v Zecvorja. Osebnih vlakov: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal in Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebnih vlakov: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 23 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih.

Naznanio!

Podpisana s tem slavnemu p. t. občinstvu in gg. popotnikom najuljudneje naznanja, da je z dnem 1. junija t. l. prevzela znani

„hotel k jagnjetu“

v Zagrebu, na vogalu Nikoličeve in Gajeve ulice

ki je popolnoma prenovljen ter ima sobe z najprimernejšim komfortom. Za dosedanje naklonjenost in obisk v „hotelu Liebold“ se zahvaljujem in ob enem obečam, v sedanjem hotelu z izvrstno kuhinjo, najboljšim vinom ter budevličkim pivom proti zmerni ceni in z najtočnejšo postrežbo vstreti.

Velespoštovanjem udana

Doljan

prej „hotel Liebold“.

(1588—1)

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu zrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in ekskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in

novčujoče zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje

Ekompit in inkasso menic.

Daje predupne na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti

kurzalni izgubi.

vojaške ženitninske kaveje.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vziaga. (2975-81)

Promet s čeki in nakaznicami.